

Моята земя

 ма една земя на свѣта, която е щедро надарена и благословена отъ Божията дѣсница. Тя е моята Родина.

Обичамъ тази земя, защото на нея се родихъ, на нея съмъ закърменъ съ майчино млѣко, отъ нея видѣхъ божия свѣтъ.

Обичамъ моята Родина, защото нѣма по-красивъ кѣтъ отъ този, който на северъ се мие отъ тихитѣ води на Дунава, на изтокъ отъ бурното Черно море, на югъ отъ Бѣлото море, а на западъ — отъ водитѣ на Охридското езеро и Морава.

Обичамъ я съ нейнитѣ плодородни поля, гори и пасбища зелени, които отъ ранна утринъ до късна вечеръ оглася витата пѣсень на жетварката и медения кавалъ на овчаря. Тѣ сж нашепвали, нашепватъ и на менъ за славното минало на нашия народъ. Обичамъ роднитѣ балкани, които въ пазвитѣ си скѣтахъ чистия български езикъ и закриляха бранницитѣ на българството. Та нали тѣ — роднитѣ балкани откърмиха Раковски, Ботевъ, Левски и Караджата и хиляди още борци и имъ вдѣхнаха воля да се борятъ за свободата на нашия народъ и вѣра въ свѣтлитѣ бѣднини на България.

Като потомѣкъ на славнитѣ герои отъ Шипка и Шейново, Сливница и Драгоманъ, Тутраканъ, Одринъ и Чаталджа, като синъ на славнитѣ герои отъ Червената стена, завоя на Черна и Мокра планина, избрахъ своя пѣтъ, пѣтъ начертанъ отъ моитѣ дѣди — герои, пѣтъ, въ който сж включени вѣковнитѣ идеали на българския народъ — единенъ сплѣтенъ народъ, свободно да се развива между тритѣ морета и голѣмата рѣка.

Днесъ моето сърдце е пълно съ обичъ къмъ всичко родно, вдигамъ рѣка за браннически поздравъ и се обещавамъ да живѣя и работа за „ЗА БЪЛГАРИЯ“!

Орле Андрей Андреевъ

798 бран. дружина
с. Борима, Троянско